

то е Всеблагый Богъ. Той е при насъ, вы ако и да го невидате. Той е който ви дава тѣзи овощія и тѣзи яйца съ които ся хранимъ, и той ще ся грыже за насъ всякога, тѣй що и ный трѣба да го обычамы отъ все сѣрдце и да му ся молимъ да ны неоставя.

Когато малкытѣ тѣзи дѣца ся научихъ да четѣтъ, тѣ четяхъ съ голѣмо удовольствіе всичко що бѣ писано въ книжкытѣ имъ, и прѣзъ всичкый день тѣ си приказвахъ двѣякытѣ все за това що четяхъ, и като ся разговаряхъ съсь майкѣ си пытахъ ѣхъ за всичко що неразбирахъ. Отъ другъ странъ тѣ бѣхъ много добры и твърдѣ послушливы на майкѣ си.

Слѣдъ двѣ години, горката тази майка ся разболѣ и слѣдъ малко осѣти ся че ще умре. Изнай-напрѣдъ тя паднѣ въ голѣмо беспокойствіе, като ся смысли за бѣднытѣ си дѣчица, горкытѣ сирачета какво ще станѣтъ безъ ней! но испослѣ тя примысли че Богъ който е толкозъ добръ ще ся грыжи за тѣхъ,